

הידברות

זונוג שבת

פרשת ויחי | גליון 282 | ט"ז טבת תשע"ז

תגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

הפצת העלון - 073-2221388
www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ ניסים והבה בן רחל | לע"נ ויקטוריה בת שרה לשמירה ובריאות איתנה אלינור חיה בת ויקטוריה ויטה | לרפואת הנפש והגוף בתאל נעומי בת תמר | לע"נ עמי בן תרצה | לרפואה שלמה במרהה וכל הישועות תומר בן אילנה **להקדשת העלון חייגו: 073-2221388**

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
18:43	17:35	16:24	ירושלים
18:40	17:37	16:36	תל אביב
18:40	17:35	16:27	חיפה
18:44	17:38	16:39	באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

מידה כנגד מידה

יש שכר לפעולתך: כאשר אדם משקיע בחינוך בניו לתורה, יזכה שהקב"ה ישיב לו את שכר עמלו כנגד השקעתו

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

פ רשתנו פותחת בסיכום שנות חייו של יעקב אבינו: "ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה. ויהי ימי יעקב שני חייו, שבע שנים וארבעים ומאת שנה" (בראשית מז, כח).

מעיון בפסוק עולה התמיהה, מפני מה נדרשה התורה לציין באיזה גיל נפטר יעקב מן העולם וגם לפרט כמה זמן חי במצרים? והלא כבר נאמר בפרשה הקודמת שבעומדו לפני פרעה היה יעקב אבינו בן מאה ושלושים שנה, וכאן כתוב שבפטירתו מן העולם היה בן מאה ארבעים ושבע שנים. ומעתה חישוב פשוט ילמד כי יעקב אבינו חי במצרים שבע עשרה שנה.

אולם בתוספת זאת ביקשה התורה לרמוז על מקום נוסף שבו ציינה שבע עשרה שנה, והוא בעניין יוסף הצדיק: "יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן" (בראשית לו, ב). ובאה ללמד כי הקב"ה מחשב כל פרט ופרט שעושה האדם בחייו, ונותן לכל אדם שכר כפי פעולתו. ורומזה כאן שכנגד השנים שטרח יעקב אבינו לחנך את יוסף וללמדו תורה עד היותו בגיל שבע עשרה שנה, רווה ממנו נחת כמניין ימים אלו בסוף ימיו, כאשר יוסף היה שליט מצרים, וחי יעקב במצרים שבע עשרה שנה חיים שלושים וטובים. נמצא שבסך הכל חי יעקב אבינו בטוב ובעינים שלושים וארבע שנה: שבע

3 הרב יצחק פנגר
אור חוזר

4 הסיפור של ולדר
מאיר עיני ישראל

7 הרבנית יחימה מזרחי
מה יקרה בשנה הבאה?

עשרה שנים מעת שנולד יוסף ועד שנמכר לעבד, ושבע עשרה שנים בהיותו במצרים. ונרמז הדבר בערך המספרי של המילה 'ויחי'. לא כתוב 'ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה', אלא 'ויחי יעקב', מלשון חיות ולא רק מלשון שהייה, לרמז שכמניין מילה זו, שלושים וארבע, חי יעקב אבינו באושר ונחת שלושים וארבע שנים. ומכאן ילמד כל אדם להשקיע בבניו, ללמדם תורה ולחנכם למצוות ולמעשים טובים, גם אם טרוד הוא בפרנסתו ובעניינים אחרים. וגם אם פרנסתו דחוקה וההוצאות קשות עליו, או שבית הספר התורני רחוק ממקום מגוריו, יטרח עבורם להשקיע בהם זמן וממון וטרח, וישלחם אף למרחקים למען ילמדו את תורת ה' כראוי, ויתחנכו ליראת שמים ומידות טובות.

ויזכור תמיד, כי עוד ישיב לו ה' את שכר עמלו הרב וגמולו הטוב, מידה כנגד מידה כנגד השקעתו. וכגודל ההקרבה והטרח של ההורים למען חינוך ילדיהם במוסדות חינוך תורניים, כך גודל שכרם הרב בעולם הזה ובעולם הבא. בעולם הזה - כאשר ירוו מהם מלוא חופניים נחת בהיותם מבוגרים ולעת זקנה, כיעקב אבינו בשעתו בראותו את בנו בתפארת מלכותו והוא דואג לכל צרכי אביו. ובעולם הבא - כאשר יראו את חלקם הרב כשותפים ממש בכל התורה והמצוות והמעשים הטובים של בנייהם, ההולכים בדרך ה'. שבת שלום.

יצא לאור ספרו החדש של הרב זמיר כהן: "המדריך המלא לנישואין מאושרים". ניתן להשיג בהידברות שופט חייגו: 073-222-12-50

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

מותר לשפוך את הנוזל מכל קופסת שימורים. אולם כאשר בסיום הוצאת הנוזלים נשארים פירוורים קטנים, יש להפסיק את הוצאת הנוזלים. וסחיטת הדג להוצאת השמן שנספג בו, בין אם בטיגון ובין אם בקופסת שימורים, מותר מעיקר הדין כדין שהנוזל בא אליו מבחוץ.

לעשות שליחות של מצוה, וכעין להביא משם איזו תרומה למוסד תורני, ואפילו אם זו תרומה קטנה. **האם כאשר פותחים קופסת טונה בשבת, ניתן ללחוץ על הטונה כדי להוציא ולשפוך השמן החוצה או שמא יש בזה בורה?** הכלל הוא: אין ברירה בלח. ולכן

ואין מי שישחק איתו, שבזה אפשר להקל מעט. **יש לי קרובת משפחה מבוגרת בארה"ב, והיא התגעגעה אלי מאוד. האם מותר לי לטוס לשם כדי לבקר אותה?** מותר לצאת מארץ ישראל לחוצה לארץ לצורך ביקור משפחתי. ורצוי

האם מותר לשחק עם הילד בלגו בשבת? כל משחקי הילדים הם מוקצה לגדולים ומותר לקטנים. ולכן אם יש בבית כמה ילדים, מותר לתת להם את המשחקים, והטלטול לצרכם מותר לתנחילה. אבל לשחק עם הילד - אין להקל, אלא אם כן הילד לבד

הבטיחו סוקסכם
073-2221270

סוכ"ש עם הידברות
במלון הספואר כינר גליל
בהשתתפות: **הרב זמיר כהן הרב אליהו עמור**

שבת
שפת הכנרת
חוויה לגיף ולנשיה

27-28 פרשת וארא
כס' סבת - א' שבט

חננאל שואל: "שלום. לפני כמה שבועות כתבתם שהעין היא ללא ספק אחת מפלאי היצירה הגדולים ביותר. אך חברי שאל אותי על מה שנראה כמו ליקויים וחסרונות שיש בעין האנושית, לדוגמה, הכתם העיוור (-מרחב שכל עין מוגבלת מראות), הוא אמר לי שאצל התמנון אין כתם עיוור כזה. הוא גם שאל אותי מדוע העין לא מגינה מפני קרינה אולטרה סגולית של השמש? הרי כל מי

על הגאונות שבתוך החיסרון

מדוע יש בעין האנושית "כתם עיוור" שאינו קיים בעינו של התמנון?

כל עין מוגבל בחלק קטן מאוד. אך יש סיבה להימצאותו של הכתם העיוור באדם, ולא בתמנון. החיבורים של הרשתית בעין האנושית מגינים על הרשתית מפני קרינה אולטרה סגולית שנמצאת באוויר. בעינו של התמנון אין "כתם עיוור" מפני שהוא חי בים, והמים מגינים על עינו של התמנון מפני קרינה זו. כך עינו יכולה לקלוט את כל קרני האור מבלי להיזקק. אך אילו התמנון היה חי ביבשה, הוא היה מתעוור תוך זמן קצר בגלל עודף הקרינה שיש באוויר. הכתם העיוור מגביל את הקרינה שנכנסת לעין האדם. אך מה שמעניין במיוחד הוא, התכנון הרב שהבורא יצר כדי למנוע את חסרונו של הכתם העיוור. הרי אם אף אחד לא היה מגלה לנו שיש כתם עיוור בעין, לא היינו יודעים על קיומו, שהרי כל אחד מאתנו מקבל תמונה שלמה של המציאות, ולא תמונה מוגבלת. אך אם יש כתם עיוור, אז כיצד הדבר ייתכן?

המשך בעמוד 5 <

שהולך לטייל צריך להרכיב משקפי שמש כדי לא להיזקק. אני בטוח שיש תשובות טובות לשאלות אלה, אך הייתי רוצה לדעת אותן. תודה".

* * *

שלום וברכה חננאל, ותודה על שאלותיך. העין שלנו היא אכן אחת מפלאי היצירה הגדולים ביותר, ומוכיחה שיש בורא לעולם. הבורא שקבע את מורכבותה הרבה, הוא גם שקבע את גבולותיה וחסרונותיה. שהרי בעולם הזה אנו חיים בגופי חומר שמזדקנים ומתים, תפקידנו כאן הוא תפקיד זמני ותכליתי, ולכן כולל בו גם קשיים והגבלות שעלינו לעמוד בהם בגבורה. לכן אלוקים נתן לנו את הבינה והכלים להתגבר על נזקי הטבע, ליצור טכנולוגיה מתקדמת, וחשוב מכל אלה את הבחירה החופשית להאמין בו ולבטוח בהטבתו הנצחית. חברך הזכיר את הטענה לכתם עיוור בעין האנושית (Blind spot), אשר אינו מצוי בעינו של התמנון. הכתם העיוור הוא אזור קטן בתוך העין שאין בו קולטי אור, כך ששדה הראייה של

דבש מלכות: מותר או אסור באכילה?

"כל היוצא מן הטמא - טמא", וגם לדברי חכמים בגמרא (שם) מזון זה ספק שהוא מתמצה מגוף הדבורים ממש, וספק דאורייתא לחומרא ואין להתירו גם ע"י תערובתו בדבש כיון שעיקר כוונת המייצרים מאכל זה הוא לחלק של מזון המלכות והוא היסוד והמעמיד את כל המאכל ולא בטל. לכן יש לאסור מזון זה ותערובתו ואין להתירו. (מאסף "אוצרות ירושלים" חלק כ"ב סי' ש"פ)

הגאון הרב שלמה זלמן אויערבך זצ"ל בשו"ת מנחת שלמה (ח"ב סימן סד) האריך בעניין ונשאר בספק בנוגע לכשרות דבש מלכות, ומסקנתו כפי שכתב "קיצורו של דבר הוא דכל הספק הוא אצלי אי חשיב כסרוח מעיקרו ופסול מאכילת אדם או לא".

לאחר שדן בעניין כשרות דבש המלכות, והביא את הפוסקים שדנו בו, כתב הראשון לציון הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א כתב בספרו הבהיר ילקוט יוסף (איסור והיתר עמוד קנט) שאביו מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל אמר לו שהאריך בזה בתשובה בכת"י והעלה להקל לצורך רפואה (והדברים מובאים בספר הליכות עולם חלק ו' עמוד רלג).

סיכום הלכה למעשה - מי שהוא חלש וחולה (ולא אדם בריא) ורוצה ליטול את מזון המלכות, מותר לאכול דבש הנקרא דבש מלכות, **אמנם בתעשייה הקיימת בזמננו יש לכלל הרוצה ליטול דבש מסוג זה לשאול רב פוסק שיסביר לרב את מצבו הרפואי ואת הסוג המסוים אותו הוא רוצה ליטול.**

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים: 073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

כשרות דבש מלכות

בעניין כשרות דבש המלכות, דנו גדולי הפוסקים האם הוא בכלל דבש רגיל ואין בו חשש כשרות או שונה הוא, היות ומזון המלכות מקורו מהדבורה שלא כמו הדבש הרגיל המופק מכוורות דבורים מקורו כידוע מצוף המופרש מבלוטות ומרקמות מיוחדות שבצמחים. הצוף נאסף ע"י הדבורים מפרחים ומעוד צמחים ומופרש על ידה בכוורת. צוף הפרחים שנאגר ע"י הדבורה מאוחסן בזפק הנמצא בין הפה לקיבתה. לצורך הזנת הדבורה עומט מעט מהצוף לקיבתה ויתר הצוף מופרש ומתפזר על ידי הדבורה בחלות הכוורת. בכוורת נהפך הצוף לדבש המוכר ע"י אידו הנוזלים שבו הנעשה ע"י פיזור הצוף לטיפות זעירות בכוורת וידוע הכלל ההלכתי שכל היוצא מן הטמא טמא, והדבורה היא שרץ טמא ובדבש רגיל כפי שראינו זה לא מתמצה מגוף השרץ הטמא ולכן מותר באכילה (על פי הגמרא בכורות ז' ע"א).

על כן השאלה היא אם מזון המלכות המופק מגופה יש לו דין של "כל היוצא מן הטמא, טמא" ויהיה אסור, או שדינו כמו הדבש והוא מותר?

סברת המתירים - דבש מלכות אינו מתמצית גופן והוא כמו הדבש שהדבורה מייצרת אותו מאבקת פרחים או משרץ עצים שהיא אוגרת בפייה ומעבדת אותם באופן שונה לפי צרכיה לתכליתם המיוחדת, ועל כן אפשר להקל ולהתירו כמו הדבש. וכן כאמור דבש מלכות הינו בשיעור מזערי ובטל בדבש הרגיל.

סברת האוסרים - מזון זה כיון שלא נקרא דבש וגם אין לו המתקות של הדבש נשאר באיסור

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

מהו דבש מלכות?

דבש מלכות הוא חומר המיוצר מבלוטות מיוחדות של דבורים צעירות הנמצאות בראשן ומופרש בתא מיוחד בכוורת ונועד להזנת המלכה (מלכת הדבורים בקן) כמזון היחיד לאורך כל ימי חייה. לאחר מחקרים מדעיים ואנליזות מעבדתיות הוכח כי מזון המלכות הינו עשיר מאד בהרכבו, ובשנים האחרונות החלו לחקור את ערכו התזונתי והבריאותי. רבים החלו להשתמש בו כאמצעי מחזק וממריץ. הוא מומלץ לאנשים הסובלים מעצבנות, עייפות, חוסר תאבון, חולשה, וכן משמש גם לצרכים רפואיים לפצעי עור ובפנים כשהוא מעורב במשחה ובתרופות נוזליות.

מזון מלכות בימינו

מזון המלכות משווק ע"י מכוורות מסחריות בארצות ובצורות שונות. בדרך כלל כשהוא מעורב בדבש הרגיל. בשל טעמו המריר, מערבים אותו כאמור במכוורות המסחריות בריכוז נמוך בדבש דבורים רגיל המשמש לו כחומר משמר.

בואי לקורס מקצועי ויחיד בו תרכשי כלים לבניית הרצאה, שפת הגוף, תקשורת עם הקהל, חזן מטרה, אסטרטגיה וטקטיקה, פחד קהל, עזרי הרצאה, סיפור, משל המור ועוד...

בהשתתפות: הרב זמיר כהן | הרב שמחה כהן

הרב נתן רוזן | ר' חנן לדרמן | ר' שמעון פרץ

הגב' רחל בולטון

להרשמה 073-2221-300

5 מפגשים בימי רביעי
י"ב שבט 8/2/17 בין השעות
17:00-21:30 | בית הידברות

רח' אריה שנקר 20 פתח-תקוה

מיועד למנהלות מורות, בוגרות סמינר בית יעקב ועולם התשובה

לאור ההצלחה

קורס מרצות 4

אור חוזר

במקום לקנא בחבר, אפשר להיעזר בתכונות שיש בו ואין בנו. כך כל אחד ישלים את רעהו

שלמה המלך אומר במשלי (יד, ל): 'ורקב עֲצֻמוֹת קִנְיָה'. ובגמרא במסכת שבת (קנב ע"ב) מובא על כך: "כל מי שיש לו קנאה בלבו, עצמותיו מרקבות". יש רק קנאה אחת, שהיא חיובית, וזו קנאת סופרים. עליה נאמר (בבא בתרא כא ע"א): "קנאת סופרים תרבה חכמה". בסוג זה של קנאה, הצלחת הזולת אינה מפריעה לאדם, אלא להפך, היא ממריצה ומעודדת אותו להשתפר. שאר סוגי הקנאה הינם רגשות שליליים. האדם המקנא מקווה בתוך תוכו, שחברו יפסיד את הטוב שיש לו. כואב לאדם שטוב לחברו שהוא מצליח. הוא היה רוצה שיהיה לחברו רע. מחשבה כזו חוזרת אל החושב עצמו, ועצמותיו מרקבות.

צריך לזכור שלא כל דבר אנחנו יכולים לעשות לבד. הבורא יצר בעולמו מציאות של עני ועשיר, ולא דווקא בממון. כמעט בכל שטח בחיים יש 'עניים' ויש 'עשירים'. כך בכישרונות השונים, בכוחות הפיסיים והנפשיים, בכישורים וביכולות. כל אדם ואדם מבורך במעלות, שיש ביכולתו לסייע עמהן לאחרים. המטרה היא שנשלים זה את זה, ונעזור זה לזה. אם כן, אין כלל בושה בבקשת עזרה. קבלת עזרה לא מעידה על חולשה או על תכונה שלילית. כמו שאנו זקוקים לעזרה בעניינים מסוימים, כך אנו יכולים להעניק עזרה לאחרים במה שיש לנו, בשטחים החזקים אצלנו. בתקופה קשה, כשאנחנו צריכים עזרה, ראוי

שכינה ביניהם

מאת הרב אבנר קוואס

המלחמה שבה כולם מנצחים

קיבלת ביקורת מאשתך? במקום להתעצבן, הגיע הזמן לשנות גישה

המילים **עֵזֶר** ו- **כִּנְגָדוּ** הן לכאורה מילים סותרות. אם היא באה לעזור לו אז למה היא נגדו, ואם היא נגדו אז איזה מין עזר יש כאן? חז"ל יישבו את הסתירה באומרם: **'זכה - עזר, לא זכה - כנגדו להילחם'**. אם הבעל זכה אז אשתו עוזרת לו, ואם הוא לא זכה אז היא נלחמת בו. ואנו שואלים, מה פירוש המילה **'זכה'**? האם מדובר בזיכה בפרס של מפעל הפיס, או בהגרלה אחרת? אין הדבר כן. המילה **'זכה'** באה מלשון זיכּוּךְ. אם הבעל **'זכה'**

זאת אומרת שהוא מזוכך במידותיו כמו שמן זית זך, ואין בו קנאה, נקמה, קפדנות, קמצנות והתנהגותו טובה אז אשתו עוזרת. ואם הוא לא **'זכה'** ולא הזדכך ויש בו את המידות הרעות הני"ל, אזי אשתו הופכת להיות **'כנגדו'**, מעירה לו ומבקרת אותו - כדי להביאו למצב של **'זכה'**. זו הסיבה שחוש הביקורת של האשה מאד מפותח, היא שמה לב לכל הפרטים. היא קולטת את דיבורו ותנועותיו ומעירה לו על מעשיו. האיש לעומת זאת, מפרש את הביקורת כנדנד

שנחזק בנו את ההכרה בחשיבותה של העזרה הזו, כדי שלאחר שנצא מהמצב הקשה, ניטיב ונעניק לאחרים. עזור לחברך, כפי שהיית רוצה שיעזרו לך. אף לגבי המחשבה כך - כפי שהיית רוצה שיחשבו עליך, כך תחשוב על אחרים. תדון לכף זכות, תהיה רחמן, סובלני ומכיל. אם נחשוב טוב על הזולת, נאהב אותו ונרחם עליו, הדברים גם יחזרו אלינו, באותה מידה.

מהיום והלאה - הספר שיעניק לכם כלים מעשיים להתמודדות עם אתגרי החיים.

ארגז הכלים - להתמודד, לחייך ולהאמין.... שינוי המחשבה וההסתכלות - המפתח לחיים איכותיים.

FHT - שיטת הרב פנגר להעצמה אישית, ניקוי רעלים רוחני, ריפוי טבעי וטיפול במחלות פיזיות באמצעות מגע יד.

פסיפס - כלים מעשיים ותובנות להצלחה בחיי הנישואין. לשידרג ולהעצים את חיי הזוגיות ולהפוך כל מערכת זוגית - לחוויה!

השראה יומית - 101 נקודות אור להאיר את שגרת היומיום: עצות, בדיחות ורעיונות שירעננו כל יום בחייכם.

לרכישת ספרי הרב פנגר חייגו להדברות שופט: 073-222-12-50

והצקה.

הביקורת של האשה המופנית כלפי בעלה, לא נובעת משנאה או נקמה חלילה, אלא מרצון לכוונו לדרך הנכונה ולעזור לו (כמו שלמדנו בפסקה הקודמת) להגיע אל המסילה העולה בית א-ל. למשל: לאדם יש שני חברים; אחד מפרגן, משבח, ומחמיא ולעולם אינו מעיר. והשני מעיר, מוכיח וביקורתי. את חברת מי יש להעדיף, את החבר המפרגן או את החבר המעיר?

נכון הדבר שאנו מעדיפים את החבר המפרגן, אבל האמת היא שהחבר המעיר הוא החבר המאיר לנו את הדרך. בסופו של דבר החבר המפרגן 'גניש לנו את החשבון'. החבר המעיר לעומתו, אינו אינטרסנט, מטרתו היחידה היא - שנשתפר.

כל בעל צריך לדעת: אשתך היא החבר המעיר. מסופר על הגאון מוילנה זצ"ל שהיה שוכר אדם שילוה אותו במשך היום, ובסופו של יום יוכיח אותו על מעשיו. מי לנו גדול וצדיק יותר מהגאון מוילנה, קצרה היריעה מלתאר את מדרגתו הרוחנית. איזו הערה אפשר להעיר לאדם בעל מדרגה כזו? ואף על פי כן, כשהיה 'המוכיח' מסיים את דבריו, הרב היה מוציא שטר כסף, מוסר לידו ואומר לו: תבוא גם מחר.

הגאון מוילנה היה מוכן לשלם כדי שיאמרו לו במה הוא צריך להשתפר. מצד שני, גם האישה צריכה לדעת איך להעיר ומתי. עכשיו למדנו דבר נפלא: במה האשה היא 'עזר'? בזה שהיא הולכת 'נגדו'. כלומר, ההערה והביקורת היא הגשת העזרה. לכן בעל יקר, קבל את הערותיה של אשתך באהבה, אל תראה בביקורת שלה קללה, תראה בביקורת שלה ברכה: כך בניית הזוגיות שלכם תהיה נכונה ומושלמת.

גם אתם רוצים לקחת חלק בהפצת העלון? וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד הבית! (ההפצה כרוכה בהשתתפות סמלית בעלות ההפקה)

חייגו עכשיו: 073-2221388

עריכה: צוריאל גביון | עריכה גרפית: שני מויאל | ניהול תוכן: דודו כהן | הפצה ולוגיסטיקה: טליה זכריה ואתי שמיר

אוהבים את 'הידברות' עונג שבת?

מאיר עיני ישראל

"ועיני ישראל כבדו": לכל מחלה יש את הסיפור שלה ולמרבה הצער, סיפורים על מחלות ישנם בשפע. אך הסיפור הבא הוא שונה ומפתיע ובהחלט מצדיק את הופעתו ב"סיפורים מהחיים". מחלתו של ילד בן שנתיים וחצי, מובילה את הוריו לדרך התחתים גדושת גילויים אודות מצבם הם. סיפור על "פוקח עיוורים", תרתי משמע, המביאה מזרז לבעיות

חומרתה עליון לערוך בדיקת שדה ראייה". זהו. הוא לא סיפר לי שהמחלה הזו כלל אינה פשוטה ועלולה להביא לעיוורון. הוא רק אמר שלא אשכח לערוך בדיקת שדה ראייה. תודו שזה לא נשמע קריטי, אלא משהו כמו הגדלת הצילינדר במשקפיים, שממילא יש לי.

***

חזרנו לבית החולים. הבאנו את תוצאות הבדיקה, המאשרות כי אין לנו בעיה תורשתית של בצקת מוחית. הרופא לא טרח לציין שגילה אצל האבא גלאוקומה, שהרי מדובר עכשיו בילדי ולא בי...

והילד שלי ממשיך לדעוך ולהתרחק, ועוד עושה זאת בפזילה.

הבדיקות נמשכות. נשלחנו עם הילד לרופא עיניים מפורסם כדי לערוך שתי בדיקות שעדיין לא נעשו: האחת - לנסות לגלות את סיבת הלחץ התוך-עיני; השנייה - בדיקת שדה ראייה.

שתי הבדיקות נקבעו לאותו היום במרחק מספר שעות זו מזו.

חשבתי שיהיה נכון אם אנסה לקרב ביניהן, מפני ששתי הבדיקות התקיימו באותו מקום וחבל לנסוע פעמיים.

התקשרתי למרפאה וביקשתי מהמזכירה לנסות לאחר את הבדיקה הראשונה או להקדים את הבדיקה השנייה.

היא מביטה ביומן ושואלת: "למי הבדיקות?"

"לבן שלי".

"בן כמה הוא?" היא מבררת.

"בן שנתיים וחצי", אני עונה.

"תגידי, אתה נורמלי?" היא שואלת.

אני אומר לה: "גברת, לא מדברים ככה לבני אדם. את מזכירה במרפאה מכובדת, מדוע את מדברת אליי ככה?"

היא מתנצלת: "סליחה, זה נפלט לי, אבל אתה לא הולך לעשות שום בדיקת שדה ראייה לילד בן שנתיים וחצי".

התרגזתי. "סליחה, גברת, את בסך הכל מזכירה. מי ששלח אותי הוא רופא רציני. אין לך שום סמכות להחליט אם הילד שלי יעבור את הבדיקה הזו או לא".

בתגובה, היא צוחקת בקול.

ממש נפגעתי. חשבתי בלבי שעלי להתלונן עליה בפני הממונים.

ואז היא אומרת: "תקשיב לי ותבין מדוע אני צוחקת ומדוע אבטל את התור לבדיקת שדה

ראה את הילד ואמר לי: "אני רוצה לבדוק אם יש לו לחץ בעיניים".

הוא בדק, ואז החלה ההיסטריה.

ועוד איך היה לחץ בעיניים - לחץ של 30. למי שמבין בכך, מדובר בלחץ פי עשר מהרצוי. כמו כן, התברר שהלחץ נובע בשל איזהו גוש מכיוון המוח!

גוש מכיוון המוח... אתה לא צריך להיות גאון כדי להבין מה המשמעות.

החלו בדיקות אינטנסיביות. הרופאים התלבטו בין גידול במוח, גידול בעין או באף, בצקת מוחית שיושבת על העין, ועוד הערכות שרק הוכיחו דבר אחד - אין להם שמץ מושג מה קורה לילד שלנו.

ואז הציג אחד הרופאים אפשרות, שאולי הילד סובל מכמה בעיות במקביל, ושאוּלִי הבצקת במוח היא תורשתית.

"תורשתית?" שאלנו.

"כן", אמר לנו, "אחד לעשרים מיליון אנשים סובל מבצקת מוחית תורשתית. כדאי שנבדוק זאת. אתה ואשתך צריכים להיבדק, ואם לשניכם ישנה הבעיה הזו, הנה גילינו מה הבעיה של הילד".

אף שרופא העיניים אמר לי שאלה שטויות והבלים, אמרתי לו כי אני רוצה להסתכן ואלך להיבדק, אפילו כדי לשלול את ניסיון האבחנה ולגרום לרופאים לחפש באופן יסודי יותר.

הלכנו למכון מיוחד לבדיקה די מסובכת. אני נבדקתי ראשון ולאחר מכן אשתי. האבחנה הייתה שלילית. אין לנו בצקת מוחית.

לפתע הרופא שואל אותי כבדרך אגב: "תגידי, בגלאוקומה שלך אתה מטפל?"

ואני אומר: "גלואוקו-מה?"

"אני רואה שיש לך בעיה בעין שנקראת גלאוקומה", הסביר הרופא. "כדי לדעת מה מידת

ני אב

לתשעה ילדים. במשך

השנים הייתי שומע מבני משפחתי ומחבריי סיפורים על מחלות, על אשפוזים וכדומה, ולי, בחסדי ה', מעולם לא היה מה לספר. לא אני ולא בני משפחתי היינו בבתי חולים, פרט לנסיבות משמחות כמו הולדת הילדים.

כשזה הגיע אליי - זה היה במפתיע ובעוצמה. אין זה סיפור שגרתי של מחלה שהתרפאה או לא. הסיפור שלי הוא משהו שאינו מתרחש כמעט, וכל מי שידע אודותיו אומר לי: "אתה חייב לכתוב זאת ולעשות 'פרסומי ניסא' לנס שלך".

היה זה לפני שלוש שנים. ילדי בן השנתיים החל לגלות סימני חולי ואפתיה. הלכנו לרופא ילדים, והוא קבע שמדובר בוורוס. חודש חלף, הווירוס לא ממש עבר וסימני האפתיה החמירו. שוב פנינו לרופא, והוא טען שכנראה מדובר בוורוס נדיר המחולל מחלה שנמשכת יותר מחודש.

לאחר זמן מה הבחנתי שהילד פוזל מעט. שוב ביקרנו אצל רופא הילדים, והוא אמר שאולי אני פוזל. הילד רואה שש-שש.

היינו עקשנים והלכנו לרופא עיניים. הוא אמר שהילד אכן פוזל קצת וכדאי שבעתיד נדאג שירכיב משקפיים, אבל זה לא הכרחי כרגע. לנו זה דווקא כן היה הכרחי, לאו דווקא בגלל הפזילה, אלא בגלל החיבור עם סימני הווירוס והאפתיה של הילד. חשנו שהוא דועך ומתרחק מאתנו, והפזילה עשתה את ההתרחקות הזו מפחידה יותר.

בשלב זה לקחתי את העיניים לידים, אולי בגלל שקיבלתי אישור שאיני פוזל. אמרתי לאשתי שאני הולך לרופא העיניים המומחה ביותר.

קבענו תור לרופא עיניים מפורסם מאד. הוא

לפני שמפרקים את החבילה...

תנו לנו לנסות להציל את הדבר היקר ביותר בחייכם!

מחלקת שלום בית בהידברות 073-2221310

על הגאונות שבתוך החיסרון

ובכן, בני אדם משתמשים בשתי עיניים שנמצאות בקדמת ראשם (ראייה זו נקראת בשם "ראייה דו עינית" - Binocular vision), בדרך זו העין השמאלית תופסת מרחב שהעין הימנית מחמיצה (0.25% ממרחב הראייה), וכן להיפך, כל עין למעשה משלימה את המרחב החסר של העין הנגדית, ומוחנו יוצר במומחיות רבה תמונה מושלמת לגמרי של המציאות, וממלא את הכתם העיוור בצורה מדוייקת בלא חלל ריק בכלל! בכך מעיד הכתם העיוור על תכנון רב, שהרי באופן טבעי היינו אמורים לסבול מהגבלה טבעית של שדה הראייה בתור יצורי-יבשה, אך הבורא תכנן את העיניים והמוח האנושי באופן שבו ישלימו את הכתם העיוור בצורה מושלמת לחלוטין, עד שהאדם לא יחוש בקיומה. כלנו צריכים להודות: "מה רבו מעשיך ה', כולם בחכמה עשית" (תהילים קד, כד).

ובנוגע לשאלתך על הצורך במשקפי שמש. כאן חשוב להבין שלכל סוג של עין בטבע יש יתרון המגיע עם חסרון המתחייב מאותו יתרון. כך לדוגמה, ישנם בעלי חיים רבים שרואים טוב יותר בלילה, אך מסיבה זו בדיקת אינם מסוגלים לראות צבעים היטב כמו בני האדם. העין האנושית מגינה מפני רוב הקרינה האולטרה סגולה של השמש, וזו הסיבה שאנו לא מתעוררים באור יום (בעוד תמנון היה מתעורר באור יום), אך העין אינה מגינה מפני קרינה ממושכת ורבה מדי, ומכאן הצורך במשקפי שמש. אך התכנון מתגלה אפילו בהגבלה זו: כי אילו העין האנושית היתה מגינה עלינו גם מפני קרינה חזקה וממושכת, לשם כך היה עליה להיות חשוכה מאוד, ממש כאילו היו מדיקים לנו משקפי שמש על העיניים. הגבלתה של העין האנושית היא זו שמאפשרת את יתרונה לראות בצורה צלולה ובהירה את העולם במשך היום! כך שהתכנון כאן הוא אידיאלי לצרכים שלנו. לשם כך ניתנה לנו הבינה לייצר משקפי שמש, ובכך ליהנות מכל היתרונות.

מדהים גלות כיצד אף בתור החסרונות וההגבלות מתגלה תכנון מובנה מראש, שנועד לאפשר את ראייתנו בצורה הטובה ביותר. יחד עם זאת, כלנו מאמינים שעם בוא הגאולה השלמה, ותיקון חטא האדם הראשון, גם ליקויים וחסרונות מובנים בבריאה - כמו הצורך בנייתוחים למחלות ראייה או הצורך במשקפיים - יחליפו את מקומם בעולם שאינו דורש התמודדות אלה.

לכתבות נוספות של דיניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

ואז הוא אומר לי: "תקשיב לי, אדוני. צר לי לבשר לך, אבל את הראייה בעין הימנית שלך כנראה כבר איבדת. אם אינך רוצה להתעוור לחלוטין, טוס מיד לטפל בעיניי. כשאני אומר טוס, נראה לי שזה בדיקת מה שאתה הולך לעשות, כי את העיניים שלך יוכלו כנראה להציל רק בחוץ לארץ. אתה טס לשם כמה שיותר מהר."

***

בהמלצת הרב פירר נשלחתי לטיפול דחוף בארצות הברית, ומכאן ואילך פתחתי במרוץ להצלת ראייתי.

לבדיקה השנייה שנערכה באותו יום בקשר ללחץ התוך-עיני של הילד, הוא הגיע בליווי אשתו, אני כבר הייתי עסוק באריזה לקראת הטיסה.

הבדיקה של הילד הוכיחה שמדובר בלחץ ויראלי די פשוט, המוכר ברפואה ואינו מסוכן, ולאחר טיפול מתאים בני חזר לעצמו, וגם הפזילה נעלמה לחלוטין.

ואילו אני התחלתי בתהליך שארך כשנתיים וחצי, ובסופו אני עומד היום במצב, שבחסידי שמיים עיני האחת ניצלה רגע לפני עיוורון, ובעין השנייה יש האטה משמעותית בהתפתחות הגלאוקומה. אם נסכם את הסיפור ואת החסר המופלא שעשה עמי הבורא - הקב"ה פשוט האיר את עיניי.

מלכתחילה הייתי קצת עיוור. לא חשתי שאני מתקדם בצעדי ענק לאבד את ראייתי לחלוטין.

בורא עולם שלח וירוס לילדי בן השנתיים, שבלבל לגמרי את הרופאים. הבלבול גרם להם להניח שמדובר במשהו תורשתי.

זה הכניס אותי לתמונה, כדי שאלך להיבדק. הבדיקה שללה אמנם את הבצקת המוחית התורשתית, אך גילתה שיש לי גלאוקומה.

ועדיין הייתי עיוור, כי לא ידעתי מהי גלאוקומה. בורא עולם לא הניח לי. הוא שלח דרך הבן שלי "בדיקת שדה ראייה", שלא הייתה ולא יכולה היתה להתאים לו. הבדיקה הועברה אליי, כי מלכתחילה הייתה מיועדת לי. ברגע האחרון הוסבר לי שהבן אינו יכול לעבור את הבדיקה ורק אז נזכרתי פתאום שגם אני צריך לעבור אותה. עוד "מקרה" במרכאות.

כשעברתי את הבדיקה הפסקתי אמנם להיות עיוור, אך גיליתי שאם לא אעשה משהו אהיה באמת עיוור. הבדיקה הזו פקחה את עיניי וגרמה לי להתחיל את המרוץ בן השנתיים וחצי, שהציל את ראייתי.

ואם תרצה שם לסיפור? יש לי מן המוכן. שמי הוא ישראל. שם בני הוא מאיר. שם הסיפור: מאיר עיני ישראל.

***

הערת המחבר: סיפור זה ארע לאברך ת"ח, העוסק רבות בצדקה וחסד. מאותם אברכים יקרים המכתתים רגליהם בבתי כנסיות לערוך מגביות לנזקקי קופת העיר. אין ספק שזכות הצדקה עמדה לו להציל את מאור עינו.

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר בהידברות שופס - 073-222-12-50

ראייה לבן שלך - ולא תתרגז".
"אני מקשיב".

"אתה בכלל יודע מהי בדיקת שדה ראייה?" היא שואלת.

"זה נראה לי כמו צילינדר, עם הסרגל, שרואים את המרחק בין האישונים וכל זה".

"אז זהו, שלא", היא אומרת. "בבדיקת שדה הראייה מוקרנות נקודות אור על מסך כדי לבדוק את הרגישות לאור של אזורים שונים בשדה הראייה. הנבדק מתבקש ללחוץ על כפתור המונח בידו בכל פעם שהוא רואה נקודת אור המוקרנת על המסך. במהלך הבדיקה נקודות האור הופכות חלשות יותר ויותר, עד שהנבדק אינו מבחין בהן. בדרך זו המכשיר מסוגל לחשב מהי עצמת האור המינימלית שהנבדק מסוגל לזהות בכל אזור של שדה הראייה. בדיקה זו מבוצעת בנפרד בכל עין.

מרבית חולי הגלאוקומה נרתעים מביצוע בדיקת שדה ראייה. הבדיקה ממושכת, משעממת, מעייפת ודורשת ריכוז רב... להמשיך?" שואלת המזכירה.

עכשיו גם אני צחקתי. "לא, אין צורך להמשיך. אין סיכוי שילד בן שנתיים יעבור את הבדיקה הזו", אני אומר.

"לא רק בן שנתיים", היא אומרת, "בגלל הקושי, פשוט לא מבצעים אותה לפני מגיל 9, כעת אתה מבין למה צחקתי ולמה אני מבטלת את הבדיקה הזו?"

זיכרון לא ישן החל לנצנץ בי. "יש לי רעיון", אני אומר, "לפני ארבעה חודשים אמר לי רופא לערוך לעצמי בדיקת שדה ראייה. אולי תרשמי את השם שלי במקום של בני?"

"אין שום בעיה", היא אומרת. "אבל שיהיה ברור אני לא אוכל להזיז את הבדיקות. אתה תצטרך לבוא פעמיים".

***

הגעתי לבדיקת שדה הראייה. היא באמת הייתה קשה, מתסכלת וכמעט בלתי אפשרית אפילו לאדם מעל גיל 30, כמוני. בסיומה אומר הרופא: "תקשיב לי טוב, אתה הולך מיד לבית חולים. יש לך גלאוקומה קשה".

"כן", אמרתי, "כבר אמרו לי שיש לי גלאוקומה".
"מתי אמרו לך?" הוא שואל.
"לפני ארבעה חודשים".

"ומה עשית אחרי שאמרו לך זאת?" קולו היה נוקב.
"בינתיים כלום", אמרתי.
"אתה נורמלי?"

"המזכירה שלך כבר שאלה אותי את השאלה הזו".
"אז אני גם אענה לך. אתה לא. אם יש לך גלאוקומה קשה ואתה מחכה יום אחד, זה אומר שאתה לא מאוזן. אם אתה מחכה ארבעה חודשים - מה זה אומר עליך?"

"מהי גלאוקומה?" אני שואל.
הוא מסתכל עליי כאילו נפלתי מהירח. "תגידי, אתה צוחק עליי?"

"אני לא", התגוננת, "הרופא אמר לי שאין לי בעיה תורשתית והוסף שיש לי גלאוקומה ושאתה צריך לערוך בדיקת שדה ראייה, חשבת שזו בעיה של צילינדר או משהו כזה".

שְׂכָרְם שֶׁל חֲמִשָּׁה אָמְנִים

"מדוע מכרת את המרגלית רק בחמשים זהובים?! הלא בודאי היה שויה רב יותר!"

אך בהגיעו למקום, רבה היתה אכזבתו. חברו הקדימו ורכש כמעט את כל החפצים בעלי הערך. מלבד כמה סמרטוטים בלויים, לא נותר כמעט כלום...

'אקנה את הסמרטוטים הללו, הרהר הסוחר, הוא שלם תמורתם כמה פרוטות, צרר את הסמרטוטים, ולקח אותם לביתו.

בהגיעו לביתו, מין את הבדים הישנים, ולפתע נדהם. בין קפליו של אחד הבדים נחה לה מרגלית קטנה אך נוצצת...

אחזי הסוחר במרגלית ורץ אל סוחר התכשיטים. הלה התבונן במרגלית, בחן אותה מקרוב ומרחוק, ואמד את שויה בחמשים זהובים. הסוחר קבל את חמשים זהובים, מסר לסוחר התכשיטים את המרגלית, ושב לביתו, לספר לאשתו על כל שארע. אך רעייתו החמיצה פנים. "מדוע מכרת את המרגלית רק בחמשים זהובים?! הלא בודאי היה שויה רב יותר!"

הרהר הסוחר בדברי האשה, ועלה אל ביתו של ה'בן איש חי', לשמע את דעתו.

הקטיב ה'בן איש חי' לספורו של הסוחר, עצם את עיניו הקדושות, וברוח קדשו הסביר לסוחר את פשר הענין.

"היום זכית לענות חמשה אמנים על קדישו! וחקמינו אמרו, כי שכר כל אמן - עשרה זהובים!" אמר. "אם כן, על חמשת האמנים שענית, קבלת שכרך מן השמים בדקדוק! שוב לביתך, ושמח במקחך..."

לרכישת הספר 'הבן איש חי' לילדים בהידברות שופס חייגו: 073-222-12-50

אדם ובקש: "בואו, השלימו לנו מנן! אנו רוצים לומר קדישו!"

"מצוה הבאה לידך, אל תחמיצנה!" הרהר אחד מהם, וכעבר רגע קט כבר עמדו רגלי בבית הכנסת. אולם הסוחר השני, שהעדיף את הרוח הפספי על פני הרוח הרוחני, המשיך בדרכו אל מקום המכירה...

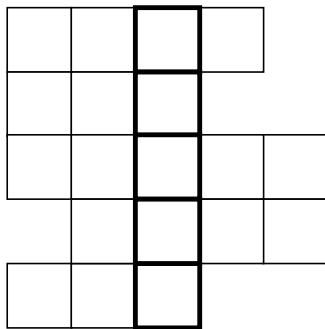
אמירת הקדיש הסתיימה, והסוחר שהשלים מנן יצא מבית הכנסת ומהר אל המקום שם נערכה המכירה. הוא החיש את צעדיו, בתקנה שהוא אינו טורח לחנם.

שעת צהרים חמה היתה זו. הרחוב הבגדי היה שומם באותה שעה. שני סוחרים העתיקות שעשו את דרכם ברחוב, היו מותרים על כך בחפץ לב. ברם, בביתה של משפחה שהתגוררה במרחק מה, התקיימה באותה שעה מכירת חפצים ישנים, במחירי מציאה ממש.

אך הנה, השיגה אותם קריאה שנשמעה מפתחו של בית הכנסת הסמוך: "מנן! מנן! קדישו! קדישו!" שני הסוחרים הפנו את ראשם. בפתח בית הכנסת עמד

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתוב מלא

- שם המקום בעבר הירדן שהספידו בו בני יעקב את אביהם: "גורן ____".
- כינוי בפרשה לאדם פזיז, חסר-סבלנות: "____ כמים".
- הימים שלעתיד לבוא: "____ הימים".
- כינוי לקב"ה בפרשה: "____ יעקב".
- השלם: יוסף חי ____ ועשר שנים.

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש את שם בנו השני של יוסף שנולד לו במצרים מאסנת אשתו וקיבל את ברכת יעקב לפני מנשה אחיו הבכור.

מה בפרשה?

כאפרים וכמונשה

שלום ילדים!

הגענו לפרשה האחרונה בספר בראשית. פרשתנו מספרת על ימיו האחרונים של יעקב. יוסף מביא לפני יעקב את בניו, אפרים ומנשה, כדי שיברך אותם. יעקב מתייחס אליהם בברכתו כאלו הם בניו. אחר כך מברך יעקב את כל בניו, מראובן ועד בנימין, כל אחד בברכה המיוחדת לו. מבני יעקב נוצרים שנים עשר שבטי ישראל. אחרי שנפטר יעקב אבינו, חששו אחי יוסף שמא יחסו האוהב היה רק משום שלא רצה לפגוע ביעקב אביהם. אך יוסף מרגיע אותם, ומבטיח שימשיך לדאוג להם גם עתה, לאחר פטירת יעקב.

מנחילים לילדים ערכי יהדות יקרים

3 ספרי ילדים עם מסרים חינוכיים ובמחיר אחד מצחיק...

אהבת התורה \ חכמת חיים \ משלים חכמים

להזמנת חייגו: 073-222-12-50
shops.hidabroot.org

רבי אליעזר הגדול סיפור חייו של רבי אליעזר בן הורקנוס.

משלילה אוצר משלים גדושי חכמת חיים מעובדים בחרוזים.

שבת מלכת לובשים צבע ועופים אוויר קסומה.

כל הספרים מלווים באיורים מרהיבים

חויפל

עולם הממתיקים של ימינו עשיר ומגוון. אחד מהם הוא המייפל הטבעי המופק מעץ האדר. האם מעבר לטעמו הטעים והמיוחד הוא גם בריא? מה מכיל סירופ מייפל טבעי? ובכן, מלבד סוכר מסוג הסוכרוז שאותו הוא מכיל בכמות נדיבה מכיל הוא גם רכיבים תזונתיים בריאים. יש בו מעט ויטמינים מקבוצת B. הוא מכיל סידן בכמות יפה. כמו כן מכיל כמות יפות יחסית של מגנזיום, ברזל, אבץ אשלגן ומעט מאוד זרחן. ואולם, באופן מיוחד נמצא בו כמות גבוהה של מנגן. המנגן הוא מינרל פחות מוכר, אך תפקידו חשובים מאוד: הוא חיוני לתפקוד המוח, משפיע באופן כללי על מערכת העצבים, ואף יכול להשפיע על הזיכרון. כמו כן, הוא משפיע לחיוב אף במחלות עצביות שונות, כגון אלצהיימר, סכיזופרניה ועוד. למנגן יש גם תפקיד בבניית עצמות, רקמות חיבור מה שיכול להשפיע על מצבים כמו אוסטאופורוזיס ועוד. יש לו גם תפקיד בוויסות הסוכר בדם ועוד.

המנגן נמצא באננס, אגוזים, דגנים שונים, עלים ירוקים, כרישה, ובאופן מיוחד באבוקדו ועוד. במייפל נמצאו אף חומרים נוגדי חמצון ונוגדי דלקת רבים ושונים וחשובים מאוד. מחקרים שונים נעשו אודותם וכך מצאו בין השאר שחשיבותם בכך שמיצוי מרוכז מאוד של מייפל יחד עם אנטיביוטיקה יכול לסייע להילחם בחיידקים הגורמים למחלות כולל כאלו העמידים בפני אנטיביוטיקה כתוצאה משמוש יתר בה. מדובר במצב שללא מיצוי המייפל היה צורך להשתמש בכמות גבוהה יותר של אנטיביוטיקה כדי לפגוע בחיידקים או שללא מיצוי המייפל - חיידקים שהיו עמידים בפני אנטיביוטיקה הפעם כן נפגעו. החוקרים טענו שממצאי המחקר עשויים לתרום לצמצום השימוש באנטיביוטיקה ובכך לירידה בהיווצרות חיידקים עמידים לה.

ואולם, עם כל האיכויות שנמצאות בסירופ המייפל, אין זה אומר שמעתה נאכל ממנו הרבה, שכן מדובר בכמות גבוהה מאוד של סוכר, וודאי כשמדובר בסוכרתיים או בבעלי נטייה לסוכרת או כאלו הסובלים מפטרייה במערכת העיכול או אפילו הסובלים מפטרייה בעור ועוד. יחד עם זאת אם אנחנו חפצים לטעום משהו מתוק או שמא אנחנו חפצים להמתיק פנקייקים באמצעות מייפל עדיף שיהיה זה באמצעות המייפל הטהור ולא התעשייתי. לבריאות אליהו שכטר הוא אירידיאלול ומטפל טבעי

אז מה יקרה בשנה הבאה?

כמה קל היה לנו להתמודד עם משברים עכשוויים אם היינו יודעים מה צופן לנו העתיד. אז למה הדבר נסתם מיעקב אבינו?

"ביקש יעקב לגלות את הקץ ונסתם ממנו". מה גורם לאדם לרצות לדעת את אשר יקרה אותו באחרית הימים? ומדוע כשעומד יעקב לגלות את הקץ - מונע זאת הקב"ה ממנו?

ככל הנראה, אין רצון גדול יותר להורה שעומד לנטוש את בנו לנצח, מאשר להשאירם עם בשורה מעודדת ומנחמת, עם תאריך תפוגה לגלות ולייסורים. יעקב יודע על בשרו, שהייסורים הקשים מכל הם חוסר הוודאות, ההמתנה: קודם שבע שנים לאשתו רחל, אח"כ, להשלים את שנות עבודתו אצל לבן ולבסוף, עשרים ושתיים שנות ההמתנה הקורעת לבנו יוסף שישוב. הוא יודע, שאין אתגר נורא יותר מאשר להיות "יעקב": זה העוקב בדאגה אחר כל ידיעה חדשה, אחר כל בשורה, אחר בנו שנתרו לו שלא יאבדו ממנו אף הם! אילו היה יודע בכל ההמתנה החשוכה הזו, שברגעים אלה ממש בהם הוא מתאבל, הופך בנו יוסף למושל מצרים ולמחיייה עבורו ועבור בניו - עד כמה יכול היה לשמוח בידיעה שההמתנה היא מתנה! מדוע אם כן לא מאפשר לו הקב"ה לגלות את הקץ לבניו? כמה קל יהיה לרווקה מעוכבת לדעת את תאריך חתונתה! כמה כוח יהיה, להבדיל, לחולה שיתבשר באיזה יום בדיוק יסורו הייסורים ממנו!

הקב"ה אינו מרשה ליעקב לגלות לבניו את הקץ מפני שבכך, ישלול מהם את הדבר היקר מכל - את התקווה. בהיעדר תקווה, גם כשתגיע הישועה לבסוף, לא יזכור עוד האדם כיצד שמחים. מדהים לראות, איך יעקב אבינו, אף פעם אינו זוכה לשמוח באמת. גם כשהוא פוגש סוף סוף בבנו יוסף, הוא לא בוכה. הוא נותר ענייני, קורא קריאת שמע לאלוקיו, כמעט מרוחק. מדוע? מפני שמי שלא ידע לקוות, להכין מקווה גדול דיו לברכה שתבוא, לא ידע גם להכיל את מימושה של התקווה. כמה מצטער יעקב על המילים הרעות שהוציא מפיו בעת שהמתין לקץ ייסוריו: "ארד אל בני ביגון שאולה", "למה הרעותם לי?", "ר' חיים פרידלנדר זצ"ל ("שפתי חיים") מבאר, שכאשר במהלך ההמתנה אדם מוציא מפיו מילות ייאוש, הוא לא יידע לשמוח שמחת אמת גם לכשתבוא הישועה... יעקב מסביר זאת לפני מותו במילים: "ראות פניך לא פיללתי", לא היתה בי תקווה מספקת לחכות לך, יוסף בני!

בניגוד למה שניתן לחשוב, שידיעת הקץ תפחין בנו תקווה, מגלים לנו חז"ל ש"תיפח רוחן של מחשבי קיצין" דווקא... הללו, כבר לא יודעים לקוות, הם יודעים רק להתמתין בפאסיביות שיבוא מישהו ויגאל אותם. במקרה כזה, אומר בעל ה"תניבות שלום", תבוא הגאולה בעיתה, בזמנה הנקוב והידוע. אבל אצל האדם המקווה, יכול הקץ להתקצר, בבחינת "אחישנה", להגיע עוד לפני הזמן הקבוע!!! אל תצפי ששום "תחזית שנתית" תפחין בך תקווה, הפיחי את תקווה בכל יום שבא עליך ותגלי קץ מופלא!

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - בהידברות שופס! 073-222-12-50

העצמה לנשמה

מאת הרבנית חגית אמאייב

שלי???" "סליחה... אדוני? אדוני? אתה שומע אותי?" הוא מתעורר בבהלה והגבאי מורה לו להיכנס לקבל ברכה מהצדיק.

"אהה... תודה, תודה לך אבל כבר אין צורך! אני חייב ללכת..." הוא יוצא במנוסה ומאותו היום שמח גדולה ומקבל באהבה את כל מה שעובר עליו. ולנחת אמתית דווקא באחרית ימיו, כשחי בארץ מצרים: "יחי יעקב בארץ מצרים, שבע עשרה שנה". ויחי מלשון חיות, שמחה חבקות. ונשאלת השאלה, מדוע דווקא במקום טומאה ותרבות זרה זוכה הוא לשמחה גדולה ולדבקות עצומה כל כך לראשונה בחייו?

חז"ל מלמדים אותנו סוד עצום: יעקב גילה את אור האמת הגנוז שמאיר את השמחה והכרת הטוב דווקא במקום החשוך ביותר בעולם - ארץ מצרים! כלומר דווקא במקום המועד לפורענות, לעבירות וניסיונות, ייסורים ונפילות הוא זכה להשלמתו ותיקונו הנצחי! כל יהודי חווה משברים וניסיונות ענקיים, אולם עלינו להשריש לתוכנו את ההבנה העמוקה שדווקא מתוך ההתמודדות עם הקשיים הגדולים ביותר בחייונו אנו צומחים ומתפתחים גשמת ורוחנית. האור הגדול ביותר בוקע דווקא מתוך העלטה המאיימת ואם באמת נבין זאת נזכה שיתקיימו בנו דברי הנביא: "קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זך". שבת שלום!

ניתן להשיג את הערכות ליעוץ והעצמה והספר של הרבנית חגית אמאייב בהידברות שופס חייגו: 073-222-12-50

האור שבוקע מהחושך

לעתים ניתן לגלות את אור האמת דווקא במקום החשוך ביותר בעולם

מסופר על אדם בעל ייסורים שניסיונותיו ומכאוביו קשים מנשוא, שניגש לקבל ברכה מצדיק גדול. עם הגיעו הוא התיישב על כורסא ומיד נרדם וחלם חלום. והנה בחלומו הוא ניצב בתחנת איסוף בדרך לבית דין של מעלה. משאית מתקרבת לתחנה והוא מסמן לנהג לעצור. "האם אתה מגיע לבית דין של מעלה?" שואל מיוענו. "אני בדיוק בדרך לשם אולם לצערי לא אוכל לקחת אותך משום שהמשאית שלי מלאה עד אפס מקום בעבירות של אדון דרורי מזורי". האיש נבהל וקרא בקול: "אני הוא דרורי מזורי! אתה רוצה לומר שכל המשאית שלך מלאה בעבירות שלי?" הוא נופל על פניו והמשאית ממשיכה בדרכה. ושוב חזר אותו הסיפור ממש עם משאית שנייה, שלישית ורביעית. לאחר זמן הוא מצליח לעצור טרמפ שמסיע אותו ליעדו. כשמתחיל המשפט קורא הקטגור לכל עבירותיו ומבקשן להתייצב על כף המאזניים שקורסת תחת הכובד. האיש מחוויר כסיד. כשמגיע תור הסגור מתבקשות הזכויות לעלות על הכף השנייה ועד מהרה מסתבר שזכויותיו מועטות בהרבה מעבירותיו. נראה שהמשפט מוכרע והקטגור סופק כפיים. או אז קורא הסגור לייסורים הרבים שעבר והמשקל כמעט מתאזן. זועק האיש: "בואו ייסורים תביים והטו את כף המאזניים!" הוא מתחיל לחפור בערימת הייסורים וזועק: "יש לי עוד ייסורים!!! איפה כל הייסורים

הסמ החדש של הרב זמיר כהן לנישואין מאושרים

שיטתו המלאה, פרי ניסיונו ועמלו של הרב זמיר כהן במשך שנים רבות, כ-20 שנים שיחוללו בחיכם מהפך! כל המפתחות לשלום בית אמיתי אחת ולתמיד. פותרים את כל הבעיות מהשורש! שלל עצות והכוונה להתמודדות עם מצבי מתח בין בני הזוג, כולל פרקי הדרכה לרווקים ולרווקות המחפשים את החצי השני שלהם!

לפרטים והזמנות חייגו כעת 073-222-12-50
shops.hidabroot.org

כ-30% יירוטין בישראל! חיובים לזמן ארוך הסטטיסטיקה

יש אק חברים? יש אק סלון בבית? יש אק קו טלפון?

אא צריק שום צבר לעבר!

רבי הידברות ישמחו להגיע לביתכם, לחוג בית מחזק ומעשיר (ללא עלות), שבו ירצו בפניכם ובפני מכריכם על יהדות, אמונה, שאלות בהלכה, וכל מה שיעניין אתכם.

הרב עמנואל מורחי • הרב אליהו עמר • הרב שי עמר • הרב ראובן זכאים • הרב יצחק גבאי • הרב יגאל כהן • הרב מרדכי לוי אברהם סיני **גר הצדק מחיבאללה ליהדות** • ליאור שטרן **בסיפור אישי** • חנן לדרמן **במגוון הרצאות מחזקות באיורה מיוחדת**

ואחד מרבני או מרצוי הידברות - בדרך אליכם לחוג בית **ללא עלות**

חייגו 073-2221290

אל תשאל מה ה' עשה עבורך

תשאל: **מה אני יכול לעשות בשביל ה'?**

ילדים ונוער

6 הילדים נהנים, משכילים ומתחילים עם ספרי חיים ולדר האהובים

הספרים מאפשרים לילד להכיר את עולמו הפנימי ונותנים לו אפשרות לבטא את עצמו. הם מעניקים לילד את הכלים לפתרונות חיוביים ולהתמודדות עם תחושות ומצבים בחיים עבורו ועבור חבריו.

מבוגרים

רבי המכר של היועץ החינוכי והסופר המוערך חיים ולדר

ספרי חיים ולדר למבוגרים - סיפורים מהחיים שנכנסים לנימי נפשם של הקוראים, משאירים אותם מרותקים ועם מבחר טובנות נפלאות לחיים.

shops.hidabroot.org | 073-222-12-50